

6. nedeľa C

*Zlorečený človek, ktorý sa spolieha na človeka.
Požehnaný človek, čo dúfa v Pána,
ktorého oporou je Pán. (Jer 17,5.7)*

Prvé čítanie

Jeremiáš 17,5-8

Toto hovorí Pán: "Zlorečený človek, ktorý sa spolieha na človeka, ktorý slabé telo pokladá za svoju oporu a jeho srdce sa vzdáva od Pána.

Je ako tamariška na púšti, neuzrie prichádzať blaho, svoj domov má v suchopárnej pustatine, v zemi soľnatej, kde sa nedá bývať.

Požehnaný človek, čo dúfa v Pána, ktorého oporou je Pán.

Je ako strom zasadený pri vode, ktorý k potoku vystiera korene; nestrachuje sa, keď prichádza horúčosť, jeho lístie zostáva zelené; a ani v suchom roku nemá starosti, neprestáva rodiť ovocie.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 15,12.16-20

Bratia a sestry, o Kristovi sa káže, že vstal z mŕtvych. Akože môžu potom niektorí z vás hovoriť, že vzkriesenia z mŕtvych niet?

Ak teda mŕtvi nevstávajú, nevstal ani Kristus. A ak Kristus nevstal, vaša viera je márna a vy ste ešte vždy v hriechoch; a aj tí, ktorí v Kristovi zosnuli, sú stratení. A ak len v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí.

Ale Kristus vstal z mŕtvych ako prvý z tých, čo zosnuli.

Evanjelium

Lukáš 6,17.20-26

Ježiš s Dvanástimi zostúpil z vrchu a zastal na krovine; bol tam zástup jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu z celého Judska i Jeruzalema, aj z týrskeho a sidónskeho pobrežia.

A on uprel oči na svojich učeníkov a hovoril: "Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo. Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete, nasýtení.

Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať.

Blahoslavení ste, keď vás ľudia budú nenávidieť a vylúčia vás zo svojho stredy, keď vás potupia a vaše meno vymažú ako zlo pre Syna človeka.

Radujte sa v ten deň a plesajte; hľa, máte hojnú odmenu v nebi. Tak isto robili ich otcovia prorokom.

Ale beda vám, boháči, už máte svoju útechu. Beda vám, ktorí ste teraz nasýtení, lebo budete hladovať.

Beda vám, čo sa teraz smejete, lebo budete smútiť a plakať.

Beda, ak vás všetci ľudia chvália. Takisto robili ich otcovia falošným prorokom."

Na zamyslenie

"Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo. Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať..." (Lk 6,20). Evanjelium dnešnej nedele vyvoláva v nás provokáciu. Blahoslavenstvá, s ktorými nás Ježiš konfrontuje, stoja v úplnom protiklade k tomu, čo nám svet predkladá ako šťastie: bohatstvo, moc, výkonnosť... Stačí však toto pozemské bohatstvo, luxus a hojnosť nepokojnému, neustále hľadajúcemu ľudskému srdcu k tomu, aby bol šťastný, "blahoslavený"? Pri podrobnejšom skúmaní týchto spoločenských hodnôt a ich konfrontácii s vlastným životom, vynorí sa skôr či neskôr takmer v každom človeku otázka, čo je to nosné, čo pretrvá, čo je večné a presahuje hranice pozemského bytia? Táto jednoduchá otázka, ktorú si človek z času na čas, zas a zas položí, pomáha nám zamyslieť sa a poopraviť vlastný rebríček hodnôt: Keď si predstavím, že som na konci môjho života a hľadím späť, čo by som chcel, aby z toho zostalo? Na čo si s radosťou spomínam?

Čo považujem za dôležité, čo by som chcel zanechať ľuďom, ktorí po mne prídu, ako moje dedičstvo pre nich? Bolo by to skutočne nahromadené materiálne bohatstvo: dom, auto, moje vedúce alebo mocenské postavenie? Alebo predsa len šťastné vzťahy, hlboké skúsenosti prijatia inými, zážitky, v ktorých som smel žasnúť nad úžasnou rozmanitosťou celého stvorenia, momenty, keď som ja sám bol tvorivý, momenty utrpenia, ktoré sa mi stali úrodnou pôdou a prispeli k môjmu ďalšiemu dozrievaniu? Nie sú to práve tieto udalosti, ktoré ma pri pohľade späť naplňujú, prinášajú trvalý pocit šťastia a spokojnosti? "Blahoslavení ste..." – Ježiš nám daroval toto láskyplné pravidlo, pripomínajúce správne hodnoty, podľa ktorého môžeme správne zhodnotiť náš vlastný život. Ten, kto je "chudobný", je oslobodený od hodnotenia tohoto sveta, nemusí sa na nič viazať, žije posilňovaný nádejou a tým získava automaticky čoraz viac vnútornú slobodu. To je jeden aspekt "chudoby".

"Blahoslavení ste..." zahŕňa v sebe zároveň aj hlbokú výzvu pre nás, ktorá môže priniesť určité dôsledky. Boh nechce len naše vlastné dobro. On si želá šťastie a život pre všetkých ľudí. Plnosť tohoto šťastia a jeho naplnenie, však ostáva Božím darom, ktorý však má svoj začiatok v konkrétnom živote tu a dnes a to s našou pomocou. Boh, ktorý vždy rešpektuje slobodu človeka, je odkázaný na to, že podľa našich schopností sa budeme snažiť o zmysluplnejší život pre všetkých ľudí. Preto nesmie cirkev (a cirkev sme my všetci!) nikdy byť solidárna s mocnými, bohatými, s tými, ktorí majú v tomto svete hlavné slovo! Jej miesto je vždy na strane chudobných, bezprávných, bezmocných ľudí, ľudí prežívajúcich smútok, nešťastie v rôznych častiach sveta. Tam, kde sa Ježišove blahorečenia prijmu vážne, so všetkými dôsledkami, stratí sa strach a sklúčenosť voči zdanlivej presile sveta. S Kristom, naším Sprievodcom, ktorý kráča s nami, môžeme prinášať plnú dôveru a bez strachu Jeho oslobodzujúce poslanstvo všetkým chudobným, aj keď sme podľa ľudského posudzovania odsúdení na neúspech. Prosme o odvahu a dôveru robiť to nevyhnutné: na jednej strane snažiť sa byť "chudobní" v zmysle vnútornej slobody a na druhej strane urobiť všetko pre to, aby sa zmiernila chudoba najchudobnejších na tomto svete. Keď Boh bojuje na našej strane – čo nás môže zničiť?